

Arrest

nr. 116 150 van 19 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun drie minderjarige kinderen X, X en X, op 18 september 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 augustus 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIENI, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. IMPENS die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 2 oktober 2009 toe op Belgisch grondgebied en dienden op 5 oktober 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 januari 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoekers dienden op 1 maart 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.4. Verzoekers dienden op 29 januari 2013, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 januari 2013 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest van 28 mei 2013 met nr. 103 682.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 7 februari 2013 de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 17 juni 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.8. Verzoekers dienden op 2 augustus 2013 een derde asielaanvraag in.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 19 augustus 2013 beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekers werden hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motivering luidt als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoeker:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A.(...) A.(...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Kazachstan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 02.08.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 01.03.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 31.01.2013 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 30.05.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 02.08.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de politie constant bij zijn moeder zou komen en haar zouden bedreien om de verblijfplaats van betrokkene prijs te geven en hem aan te geven. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de politie zou willen dat zijn moeder bepaalde documenten zou ondertekenen, maar dat ze dit steeds zou wijzigen. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij beeldmateriaal heeft van dergelijk politiebezoek (gefilmd met gsm) en dit op CD-rom zou kunnen zetten. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over bewijsmateriaal dat er niet is, waarbij opgemerkt moet worden dat dit videomateriaal enkel is wat ze is, beelden van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij problemen met de politie vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de persoon die hem opgevoed heeft, zijn oom langs moederszijde, gedwongen zou zijn om te verhuizen aangezien hij ook politie over de vloer kreeg die naar betrokkene vroeg. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn oom geen contact meer

zou willen met betrokkene omdat hij niet verder in de problemen zou willen geraken. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij regelmatig met zijn moeder zou bellen en dat zij hem dan over de verwickelingen zou vertellen. Oven/vegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag gelogen zou hebben over zijn reisroute: betrokkene en zijn gezin zouden gereisd zijn met hun eigen paspoort met een visum voor Frankrijk. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 13.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

- ten aanzien van tweede verzoekster:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A.(...) K.(...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Kazachstan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 19.08.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 01.03.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 31.01.2013 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 30.05.2013 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 02.08.2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hier zou zijn omwille van de problemen van haar echtgenoot. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het nog steeds onveilig zou zijn voor haar echtgenoot om terug te keren naar Kazachstan. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar man een videoopname zou hebben ontvangen op zijn gsm in verband met een bezoek van de politie aan zijn moeder. Oven/vegende dat betrokkene verwijst naar de bewijsstukken die haar echtgenoot zou bezitten. Overwegende dat de derde asielaanvraag van haar echtgenoot op 19.08.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer vreest lastig gevallen te worden door de politie in verband met haar man. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze nog telefonisch contact zou hebben met haar ouders. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze tijdens haar eerste asielaanvraag zou hebben gelogen over haar reisroute omdat ze vreesde teruggestuurd te worden. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante

gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 13.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekers betogen daarbij als volgt:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Dat bijgevolg de ongeschikte motivatie van de betwistbare beslissing vormend is van de overtreding van een fundamenteel en absoluut recht van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden waaraan de tegenpartij niettemin meer dan als Staat wordt gehouden.

Zij is zelfs de eerste die bij haar beschikkingen betrokken is geweest;

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. ”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,

- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,

- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen;

Aangezien dat de tegenpartij niet schijnt om de persoonlijke situatie van de verzoekende partij te hebben bestudeerd;

Dat de verzoekende partij heeft besloten om een tweede asielaanvraag in te dienen ten gevolge van inlichtingen documenten die de verzoekende partij heeft verkregen;

Dat de verzoekende partij ze wilde naar voren brengen voor het Commissariaat generaal van Vluchtelingen en staatloze;

Dan heeft de Dienst van Vreemdelingenzaken de tijd aan de verzoekende partij overgelaten om naar voren te brengen zijn argumenten voor de bevoegde instantie;

Dat de verzoekende partij ter staving van zijn tweede aanvraag een CD-rom met bewijzen van zijn beweringen heeft neergezet;

Dat deze CDrom bevat beeldmateriaal die getuigt van een aantal politiebezoeken op het huis van de moeder met betrekking tot de ondertekening van bepaalde documenten betreffende de verzoekende partij ;

Dat De Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele macht van onderzoek heeft;

Dat het derhalve onredelijk is om te verzekeren dat “ videomateriaal enkel is wat ze is, beelden van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap”;

Dat het allen gaat om een veronderstelling van de tegenpartij ;

Dat de tegenpartij dus de mogelijkheid niet aan de verzoekster heeft overgelaten om of om naar voren te brengen de elementen te brengen die voor CGRA het mogelijk maken om aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap te kunnen toekennen;

Dat de fait dat de moeder van Mijnheer A.(...) nog steeds politiebezoeken krijgt kan een begin van bewijs dat de vrees van de verzoekende partij nog actuele is;

Dat de verzoekende partij nieuwe inlichtingen aanbrengt met betrekking tot familieleden die krijgen problemen omwille van zijn problemen;

Dat dit CD rom goed aantonen dat de verzoekende partijproblemen met de autoriteiten van zijn herkomstland blijft hebben;

Dat de verzoekende partij geen verklaring wat dit attest betreft heeft kunnen geven aangezien hij een bijlage 13 quater heeft ontvangen;

Dat het gaat om een goede bewijs van een vervolging van de autoriteit van zijn land van herkomst;

Dat hoewel het blijkt dat dit element van de verzoekende partij werd gekend, het noodzakelijk is dat dit element door de commissariaat-generaal wordt onderzocht;

Dat het om een element gaat dat het mogelijk maakt om redelijkerwijs te geloven dat in geval van terugkeer naar Kazachstan, de verzoekende partij de foltering en/of onmenselijke en verendere behandelingen zou ondergaan;

Dat de verzoekende partij eraan herinnert dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft verschillende keer opnieuw bevestigd zijn gehechtheid aan deze bescherming die, volgens haar, (...) consacre l'une des valeurs fondamentales des société démocratiques » en toevoegt dat « même dans les circonstances les plus difficiles (...) la Convention prohibe en termes absolus la torture et les peines ou traitements inhumains ou dégradants. L'article 3 ne prévoit pas de restrictions (...)

Geen enkele omstandigheid is niet dus geschikt om de Staat van dit verbod los te knopen: hij zou noch de oefening ervan kunnen beperken noch van afwijken. Dat is de afspiegeling van een objectiviteit inherent aan de fundamentele rechten: de personen bezitten ze in redenen van de waardigheid die aan de menselijke persoon, ongeacht de handelingen wordt vastgemaakt, die zij hebben begaan. Het is de eer en de kracht van de mensenrechten om degenen zelfs te beschermen die ze geenszins minder - zien - hebben geëerbiedigd. „

Dat al deze elementen een begin van bewijs kunnen zijn dat er goed een vrees in zijn hoofd bestaat om in de zin van het Verdrag van Geneve vervolgd te worden

Dat er een overduidelijke schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 is;

Dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. De bestreden beslissingen vinden hun juridische grondslag in het (oude) artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalde het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

(Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkte zich in het kader van (oude) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker noch tweede verzoekster bij hun derde asielaanvraag documenten voorlegde. Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 8 augustus 2013 naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag het volgende:

"Uw hoeveelste aanvraag is dit ?

3e.

Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Wanneer? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen ?

Neen

Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?

De politie komt constant bij mijn moeder. Ze bedreigen haar en vragen haar om me aan te geven en mijn verblijfplaats vrij te geven. De politie wil dat ze bepaalde documenten ondertekend maar ze weigert dit steeds. Omdat hiervan geen bewijzen zijn heb ik gevraagd om zo'n bezoek op te nemen.

Op 14 of 15/07/13 werd zo'n politiebezoek gefilmd via gsm. Ik heb deze opname op mijn gsm staan en kan deze op CD rom zetten.

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld? Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

Geen

Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden?

Problemen met politie.

Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe.

Mijn oom (broer van mijn moeder), die me opgevoed heeft, was gedwongen te verhuizen omdat hij ook bezoek kreeg van de politie die naar mij vroeg. Hij wil nu geen contact meer met me om verdere problemen te vermijden.

Heb u contacten met uw land van herkomst? Indien niet, waarom niet? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?

Ik bel regelmatig met mijn moeder, via haar gsm. Zij verteld me dan over verwickelingen.

Hebt u nog iets toe te voegen?

Ik heb bij mijn eerste asielaanvraag gelogen over mijn reisroute. Ik heb gereisd met mijn eigen Kazachs paspoort met visum voor Frankrijk, alsook mijn vrouw en kinderen. We vlogen vanuit Almaty naar Tsjechië en vanuit transit verder naar Parijs. In Parijs verbleven we 10 dagen bij een Oeigoer uit China, ik durfde geen asiel aanvragen in Frankrijk omdat ik bang was dat ik zou worden terug gestuurd naar Kazachstan. Omdat mijn stiefzus al documenten had gekregen in België besloot ik met mijn gezin naar hier te komen.

Ik wil dit nu vertellen omdat ik tot het besef ben gekomen dat je niet kan bouwen op een leugen."

Tweede verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op 8 augustus 2013 naar aanleiding van haar derde asielaanvraag het volgende:

"Uw hoeveelste aanvraag is dit?

3e.

Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Wanneer? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen?

Neen

Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?

Ik ben hier omwille van de problemen van mijn man. Mijn man heeft een videoopname via gsm ontvangen over een bezoek van de politie aan zijn moeder.

We willen met deze opname bewijzen dat het nog steeds onveilig is voor mijn man in Kazachstan omdat de politie nog steeds naar hem om zoek is.

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld?

Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

Geen

Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden?

Vrees lastig gevallen te zullen worden door politie, ivm man

Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe.

Neen

Heb u contacten met uw land van herkomst? Indien niet, waarom niet? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?

Ik heb telefonisch contact met mijn ouders.

Hebt u nog iets toe te voegen?

Bij mijn eerste asielaanvraag heb ik gelogen over mijn reisroute. We hebben gereisd met ons eigen paspoort met visum voor Frankrijk. We wilden niet terug gestuurd worden naar Frankrijk en de kans lopen om van daaruit terug gestuurd te worden naar Kazachstan.

We hebben besloten om dit nu te vertellen omdat ik weet dat ze de reisroute die we aanvankelijk hebben opgegeven niet geloven. Onze paspoorten zijn achter gebleven in Parijs."

2.6. In de bestreden beslissing die in hoofde van eerste verzoeker werd genomen, werd naar aanleiding van zijn verklaringen het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat betrokkene verklaart dat de politie constant bij zijn moeder zou komen en haar zouden bedreigen om de verblijfplaats van betrokkene prijs te geven en hem aan te geven. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om

deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de politie zou willen dat zijn moeder bepaalde documenten zou ondertekenen, maar dat ze dit steeds zou wijzigen. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij beeldmateriaal heeft van dergelijk politiebezoek (gefilmd met gsm) en dit op CD-rom zou kunnen zetten. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over bewijsmateriaal dat er niet is, waarbij opgemerkt moet worden dat dit videomateriaal enkel is wat ze is, beelden van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij problemen met de politie vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de persoon die hem opgevoed heeft, zijn oom langs moederszijde, gedwongen zou zijn om te verhuizen aangezien hij ook politie over de vloer kreeg die naar betrokkene vroeg. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn oom geen contact meer zou willen met betrokkene omdat hij niet verder in de problemen zou willen geraken. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs voorlegt om deze bewering te staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij regelmatig met zijn moeder zou bellen en dat zij hem dan over de verwickelingen zou vertellen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag gelogen zou hebben over zijn reisroute: betrokkene en zijn gezin zouden gereisd zijn met hun eigen paspoort met een visum voor Frankrijk. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. (...)"

In de bestreden beslissing die in hoofde van tweede verzoekster werd genomen, werd het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hier zou zijn omwille van de problemen van haar echtgenoot. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het nog steeds onveilig zou zijn voor haar echtgenoot om terug te keren naar Kazachstan. Overwegende dat het asielrelaas steunt op de asielmotieven van haar echtgenoot en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar man een videoopname zou hebben ontvangen op zijn gsm in verband met een bezoek van de politie aan zijn moeder. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de bewijsstukken die haar echtgenoot zou bezitten. Overwegende dat de derde asielaanvraag van haar echtgenoot op 19.08.2013 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze bij een terugkeer vreest lastig gevallen te worden door de politie in verband met haar man. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze nog telefonisch contact zou hebben met haar ouders. Overwegende dat deze verklaring geen ander licht werpt op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze tijdens haar eerste asielaanvraag zou hebben gelogen over haar reisroute omdat ze vreesde teruggestuurd te worden. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. (...)"

2.7. Verzoekers houden in hun verzoekschrift een theoretisch betoog over de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, over artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en over de interpretatie van artikel 3 van het EVRM door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Deze beschouwingen kunnen echter geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen omdat ze niet worden betrokken op de concrete motieven ervan. Ook hun loutere bewering "Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten; de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden" en "dat de tegenpartij niet schijnt om de persoonlijke situatie van de verzoekende partij te hebben bestudeerd" werken verzoekers niet nader uit, zodat niet kan worden aangenomen dat de gemachtigde van de staatssecretaris de persoonlijke situatie van verzoekers over het hoofd zou hebben gezien.

2.8. De Raad wijst erop dat (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te

onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). (Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *“ernstige aanwijzing”* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde (nog oudere) artikel 50, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

2.9. Hoewel verzoekers thans beweren een CD-rom met beeldmateriaal naar voor gebracht te hebben, blijkt uit het administratief dossier dat zij bij hun derde asielaanvraag geen enkel stuk hebben neergelegd. Tijdens zijn gehoor stelde eerste verzoeker weliswaar het volgende: *“Ik heb deze opname op mijn gsm staan en kan deze op CD rom zetten.”*, maar deze CD-rom werd niet neergelegd. In de bestreden beslissing wordt dit trouwens bevestigd: *“betrokkene verklaart dat hij beeldmateriaal heeft van dergelijk politiebezoek (gefilmd met gsm) en dit op CD-rom zou kunnen zetten. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over bewijsmateriaal dat er niet is”*. De staatssecretaris merkt daarbij ten overvloede op dat *“dit videomateriaal enkel is wat ze is, beelden van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap.”* In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris met deze motivering zijn bevoegdheid helemaal niet overschreden. De gemachtigde van de staatssecretaris kan inderdaad onmogelijk oordelen over bewijsmateriaal dat er niet is. Een bewijsstuk dat niet wordt voorgelegd kan uiteraard niet aantonen dat eerste verzoeker problemen zou kennen met de autoriteiten in zijn land van herkomst. Verzoekers kunnen evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat *“het allen gaat om een veronderstelling van de tegenpartij”* en dat *“de tegenpartij dus de mogelijkheid niet aan de verzoekster heeft overgelaten om of om naar voren te brengen de elementen te brengen die voor CGRA het mogelijk maken om aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap te kunnen toekennen”*. In elk geval tonen verzoekers niet aan dat ze het aangekondigde beeldmateriaal wel degelijk hebben neergelegd, zodat dit onmogelijk als een *“nieuw gegeven”* kan worden beschouwd in de zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekers herhalen in hun verzoekschrift hun bewering dat de moeder van eerste verzoeker nog steeds politiebezoeken krijgt. Verzoekers menen dat dit een begin van bewijs vormt dat hun vrees nog actueel is, omdat ze nieuwe inlichtingen aanbrengen met betrekking tot familieleden en *“dat het gaat om een goede bewijs van een vervolging van de autoriteit van zijn land van herkomst”*. Er wordt echter geenszins verduidelijkt op welke wijze verzoekers hun blote beweringen over deze politiebezoeken zouden hebben gestaafd, zodat er wel degelijk sprake zou zijn van een begin van bewijs. De gemachtigde van de staatssecretaris kon wegens het ontbreken van enig stavingselement wel degelijk rechtsgeldig concluderen dat de beweringen van verzoekers geen *“ernstige aanwijzing”* vormden zoals hierboven bedoeld (zie punt 2.8). Om deze reden is het niet noodzakelijk dat dit element door het Commissariaat-generaal wordt onderzocht omdat het zou gaan om een element dat *“het mogelijk maakt om redelijkerwijs te geloven dat in geval van terugkeer naar Kazachstan, de verzoekende partij de foltering en/of onmenselijke en verendere behandelingen zou ondergaan”*, zoals verzoekers beweren.

2.11. Voor zover verzoekers naar aanleiding van het bevel om het grondgebied te verlaten aanvoeren dat zij bij terugkeer naar Kazachstan een onmenselijke en vernederende behandeling zouden ondergaan in de zin van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, zijn beweringen moet staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, zoals geuit in onderhavig verzoekschrift, op zich niet volstaan om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Men moet *“concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen”* (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). Verzoekers hebben dit echter niet gedaan.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM, noch van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN